

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoPr/3/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221202661
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7221202661.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., C. D. X, zast. Hrčka-Sabó s.r.o., advokátskou kanceláriou, Sečovce, Obchodná 187/6, proti žalovanému FISOp spol. s r.o., so sídlom Sobrance, Odborárov 826/5, IČO: 47 548 673, zast. JUDr. Mariánom Havrilom, advokátom, so sídlom Michalovce, Námestie slobody 13, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Mestského súdu Košice, č.k. K2-25Cpr/2/2021-222 zo dňa 14.11.2023, takto

rozhodol:

M e n í uznesenie tak, že priznáva žalovanému proti žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Mestský súd Košice (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) uznesením stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Opätovne tak rozhodol o nároku na náhradu trov konania v konaní o určenie, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 2.2.2021 bolo na základe § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, dané mu zamestnávateľom, neplatné a zároveň žalobca žiadal, aby súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanému nahradiť žalobcovi náhradu mzdy za obdobie odkedy mu nebola pridelovaná práca až do právoplatnosti rozsudku. V poradí prvý rozsudok prvej inštancie č. k. 25Cpr/2/2021-142 zo dňa 27.4.2023 bol v druhom výroku o náhrade trov konania zrušený a v tomto rozsahu vrátený súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 2CoPr/8/2023-186 zo dňa 20.7.2023, pretože súd prvej inštancie nedal žalovanému možnosť vyjadriť sa k použitiu § 257 CSP, znemožnil mu tým uplatniť svoje argumenty a tak porušil jeho právo na spravodlivý proces. V ďalšom konaní odvolací súd uložil súdu prvej inštancie povinnosť pri rozhodovaní o trovách konania vziať do úvahy všetky okolnosti prípadu, prihliadnuť na námietky žalovaného a sociálnu, finančnú a majetkovú situáciu žalobcu posúdiť až po zistení všetkých relevantných skutočností, opätovne o trovách konania rozhodnúť a svoje rozhodnutie zákonne odôvodniť.

3. Súd prvej inštancie po zrušení a vrátení veci vykonal ďalšie dokazovanie. Na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 257 CSP. V súlade s vyššie uvedeným ustanovením súd prvej inštancie mal za preukázané, že je daný dôvod hodný osobitného zreteľa pri nepriznaní trov v konaní úspešnému žalovanému v súlade s vyššie citovaným zákonným ustanovením, pričom ako výnimočnú okolnosť a dôvod hodný osobitného zreteľa súd prvej inštancie posúdil sociálny aspekt povinnej strany žalobcu, keďže je zjavné, že tento síce vlastní nezaťažujúcu nehnuteľnosť, avšak ide o nehnuteľnosť, v ktorej býva, inú nehnuteľnosť žalobca nevlastní a ako vyplýva aj z oznámenia Sociálnej poisťovne vychádzajúc z výšky vymeriavacieho základu z jeho príjmu prihliadnuc na primerané výdavky na životné náklady táto výška príjmu odôvodňuje nepriznanie trov v konaní úspešnému žalovanému, prihliadnuc aj na výšku týchto trov, ktorá by pozostávala aj z úhrady nákladov trov právneho zastúpenia. Súd prvej inštancie dodal, že zo samotného oznámenia OR PZ v Trebišove, Okresného dopravného inšpektorátu nevyplýva vek a

teda aj cena motorových vozidiel, z ktorej by bolo možné vyvodiť také majetkové pomery odôvodňujúce priznanie trov úspešnej strane v konaní - žalovanému, pričom v danom prípade išlo o pracovno-právny spor, kde žalobca ako zamestnanec bol slabšou stranou v spore a nevedel predvídať výsledok sporu z hľadiska právneho posúdenia veci ani z hľadiska výsledku dokazovania skutkového stavu. Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, že stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania.

4. Žalovaný napadol uznesenie v celom rozsahu včas podaným odvolaním, uplatňujúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, a to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný namietal, že žalobca má príjem v rozsahu na uspokojenie svojich životných potrieb a hradenie výdavkov, nie je poberateľom invalidného dôchodku ani nemocenskej dávky. Žalobca je držiteľom vodičského oprávnenia skupiny „C“, preto má možnosť ľahko sa zamestnať v Košickom kraji. Zároveň je podľa LV č. XXXX vlastníkom nehnuteľnosti nezaťaženej záložným právom v obci Hraň, okres E. a je vlastníkom dvoch OMV. Žalobca nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu alebo inej osobe. Podľa žalovaného bola žaloba šikanózna, keďže pracovný pomer bol uzatvorený na dobu určitú, t.j. do 30.4.2021. Žalobca bol nezamestnaný minimálne od 1.5.2023 dobrovoľne. Podľa žalovaného je nesprávne konštatovanie súdu prvej inštancie, že súd nepriznal náhradu trov konania, pretože žalobca je tzv. slabšou stranou v konaní, na túto okolnosť zákon nepamätá. Žalobca počas celého konania ani raz nepoukázal na svoju sociálnu situáciu a ani súdu prvej inštancie nenavrhol aplikáciu 257 CSP. Žalovaný namietal použitie § 257 CSP súdom prvej inštancie, pretože v tomto prípade nejde o dôvod osobitného zreteľa. Napadnuté rozhodnutie žalovaný považuje za nedostatočne odôvodnené, arbitrárne a nezákonné, nakoľko neboli splnené zákonom stanovené podmienky aplikácie § 257 CSP. Na základe vyššie uvedeného navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne, aby vo veci sám rozhodol podľa § 390 písm. a) CSP a žalovanému priznal nárok na náhradu trov celého súdneho konania v rozsahu 100%.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa nedopustil závažného porušenia pracovnej disciplíny, plnil pokyny svojich nadriadených, že na pracovnú zmenu nemal nastúpiť. Podľa neho spor zapríčinil žalovaný a žalobca by nemal mať ani pri jeho dobrej finančnej situácii nárok na náhradu trov konania. Žalobca uviedol, že uvedené vozidlá majú hodnotu max. 200,00 eur. Preto žiada odvolanie žalovaného zamietnuť a potvrdiť rozhodnutie okresného súdu.

6. V replike žalovaný uviedol, že to bol žalobca, ktorý zapríčinil tento spor. Uviedol, že zásada úspechu v spore sa premieta v § 255 CSP, no ide len o náhradu trov, ktoré strana v konaní vynaložila a ktoré sú uvedené v § 251 CSP, preto je aplikácia § 257 CSP výnimočný inštitút. Žalobca vlastní dve motorové vozidlá a ničím nezaťaženej nehnuteľnosť, čo žalobca nespochybnil. Žalovaný uviedol, že § 257 CSP má slúžiť na odstránenie neprímeranej tvrdosti, a teda na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu. Na základe vyššie uvedeného navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne, aby vo veci sám rozhodol podľa § 390 písm. a) CSP a žalovanému priznal nárok na náhradu trov celého súdneho konania v rozsahu 100%.

7. Ďalšie vyjadrenia neboli v odvolacom konaní podané.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f), h) CSP) dospejúc k záveru, že odvolanie je dôvodné.

9. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

10. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP je naplnený pri mylnej aplikácii právnych predpisov súdom na zistený skutkový stav, ktorá situácia nastáva v prípade, ak bol použitý iný právny predpis, než ktorý mal súd správne použiť alebo bol aplikovaný síce správny právny predpis, ale tento bol nesprávne interpretovaný, prípadne bol na zistený skutkový stav nesprávne aplikovaný, keď súd vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

11. Odvolací súd po preskúmaní uznesenia v medziach žalovaného uplatnených odvolacích dôvodov a z hľadiska odvolacích námietok obsiahnutých v odvolaní dospel k záveru, že odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania a v nesprávnom právnom posúdení veci je preukázaný a odvolateľom dôvodne uplatnený.

12. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. V sporovom konaní sa povinnosť nahradit' trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní v zmysle § 255 CSP, ale i zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie zastavenia konania. Aplikácia § 257 CSP pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, ak sú síce naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná, musí však ísť o celkom výnimočný prípad. Ustanovenie § 257 CSP v zmysle zaužívanej judikatúry nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie v zmysle svojvoľie súdu, ale ide o také ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradit' trovy konania výnimočne prihliadnuť (uznesenie NS SR z 28.1.2010 sp. zn. 2MCdo/17/2009).

14. Účelom ustanovenia § 257 CSP je teda umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára práve sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť k rozhodnutiu súdu inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa vyplývajú teda buď zo sociálneho aspektu, kedy povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch sa zohľadňujú osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliada sa na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže teda súd dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (uznesenie Ústavného súdu SR z 8.12.2011 sp. zn. II. ÚS 563/2001-14 po prispôsobení novej úprave). Ustanovenie § 257 CSP neslúži k zmierňovaniu majetkových rozdielov medzi účastníkmi konania, ale práve k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, získal náhradu trov, ktoré pri tomto konaní dôvodne vynaložil. Rozhodnutie súdu sa preto musí spravodlivo javiť predovšetkým vzhľadom na existenciu okolností súvisiacich so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu a s okolnosťami uplatnenia nároku a pod. (uznesenie NS SR z 18.1.2012 sp. zn. 6MCdo/5/2011).

15. Odvolací súd uvádza, že použitie § 257 CSP nie je v tomto konaní opodstatnené. Súd prvej inštancie použil toto ustanovenie na základe sociálneho aspektu žalobcu a toho, že žalobca bol v tomto konaní slabšou stranou, pretože išlo o pracovno-právny spor. Odvolací súd konštatuje, že aj keď ide o pracovnoprávny spor, to nepredpokladá automatické použitie § 257 CSP. Žalobca v konaní poukazuje na svoje príjmové pomery v snahe pri rozhodovaní o trovách konania aplikovať ustanovenie § 257 CSP. Žalobca ďalej zotrval na tom, že je vlastníkom nehnuteľnosti v obci Hraň, okres E., LV č. XXXX, že je vlastníkom dvoch starších motorových vozidiel, že je nezamestnaný a nepoberá žiadne dávky. Zároveň ale žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že jeho finančná situácia je dobrá. Použitie § 257 CSP neodôvodňuje taktiež fakt, že strana nie solventná, alebo že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Súd konštatuje, že žalobca je dostatočne solventný na úhradu trov konania, ktoré v tomto spore vznikli, zároveň má v rámci svojej kvalifikácie dostatočné možnosti sa zamestnať, a to vo svojom regióne. Ďalej § 257 CSP neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie

neprimeranej tvrdosti, teda, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok. Odvolací súd uvádza, že tu nie sú prítomné výnimočné dôvody na nepriznanie náhrady trov konania žalovanému. Na záver odvolací súd poukazuje na to, že v konaní je žalobca zastúpený advokátom, ktorému za jeho služby prináleží odmena v zmysle platných právnych predpisov, teda nebola mu poskytnutá právna pomoc bezplatná prostredníctvom Centra právnej pomoci.

16. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

17. Na základe uvedených skutočností a zákonných ustanovení súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

18. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

19. Podľa § 396 ods. 2 CSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

20. Podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a postupujúc podľa § 255 ods. 1 CSP zohľadniac skutočnosť, že žalovaný mal úspech v prvostupňovom i v odvolacom konaní, tak žalovaný má nárok na náhradu trov celého konania v plnom rozsahu.

21. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).